

Paulikowski Piotr Glas (17 wrz. 1790)

G Ł O S

JASNIE WIELMOZNEGO JMCI PANA

P I O T R A

PAWLIKOWSKIEGO

POŚLA WWODZTWA MINSKIEGO.

*Na Sessyi Seymowej Piątkowej Dnia 17.
Mca Września Roku 1790.*

M I A N Y.

NAYIASNIEYSZE SKONFEDEROWANE RZPLITEY STANY.

CZuły, a nigdy nadto troskliwy o Prerogatywy Narodu, iako Posel z miejsca moiego na żaden Uniwersał, w iakiekolwiek bądź naypodchlebniejszych wyrazach ułożony, nie pozwolę, iżbyśmy onym, WWodztw, Ziemi; i Powiatów Obywatelom, ziazd nie odwołoczny na Seymiki, dla porozumienia się i przesłania swoich skłonności; w Instrukcyach Posłom własnym wskazać się mających; chcieli mieć Trón Polski Elekcyiny, lub Sukcessyiny! nakazywać poważali się.

Narod Nasz nie iest w Dzieciństwie. Niepoddał ieszcze siebie w opiekę, i Wielo-władne rozrządzenie swoim Plenipotentom (iaki-mi My teraz jesteśmy) ale do tyła Nam się powierzył, ile w Instrukcyach iest Nam obiętym.

A

Pleni-

XVIII. 2. 569

Plenipotent, może mieć wolność napomykania Panu swojemu, Zdań, i użytecznych przyczożeń ku Jego Dobru świągających się, ale nigdy nie może przywłaszczając sobie tej poufałości, co większa; używać musu; gdyby mu się Pan koniecznie wraz miał determinować, bez na myślu, i rozwagi, a ieszcze gdzie o Los Jego Całości, Exystencyi, dobrego bytu, lub ostatniey niedoli, rzecz idzie.

Daymy! gdyby Uniwersały do Narodu od STANOW Seymniących wyiść miały, w nim wraz musielibyśmy nasamprzód wyiaśnić pobudki, Seymniących STANOW przyczyny, dla czego tak chwytako, Ustanówienie Elekeynego lub Dziedzicznego Trónu mieć żądamy. Podać do wiadomości, iak się (*Unanimitate vel Pluralitate*) na Seymie terażnieyszym decydować będziemy, i wskazać podobnież Obywatelom na Seymiki powołałym, iakim obrządkiem (jednomyślnością czyli większością Zdania) w Instrukcyach swoich umieszczając i przysyłać Nam mają.

Materya to iest aż nadto ważna, Obywatel ma to sobie za Prawo naykardynalniecej wolności swojej, nie poddawać *pupillam Libertatis* pod większość Głosów, gdy idzie o obieranie sobie Królow, których z mocy Prawa sam do tąd stanowią Hasłem zaszczytu Szlachetnego Jmienia Polaka bydź rozum, a krwi wylewem i stratą życia utrzymywać, ma sobie za chlubę.

Nie spuści więc naymniey z swojej Prerogatywy, owszem pewny iestem, że Instrukcyami nayostrzey obowiązże Posłów swoich, iżby na wątpliwy Los *Pluralitatis* tę niezdawali materyą.

Aktu Konfederacyi Naszey zamiar, szczególnie zasadza się na pomnożeniu sił Kraiowych, w licznym Woysku, i na obmysleniu onemu (przez Ustawę Podatków) dogodnego i stałego Funduszu. Sukcessya zaś, Trónu ubocznie Nam iest wciśniętą przeciwko Naszemu zamiarowi.

Woiewodztw Koronnych Instrukcyje przekonywają iuż Nas dostatecznie, że Sukcessyą czyli Dziedzictwem Trónu iak przewidzianym despotyzmem brzydzą się. Chociażbyśmy więc tamtych Obywateli WWdztw zmusili podzięćkróć razy składać Seymiki, iednoż powiedzą, czego iuż raz mieć niechcieli. Jeżeli temu ieszcze przez Prawo wraz poprzedniczo przed wyiściem Uniwersałów zapobieżemy (oco z mieysca mego dopraszałbym się) iżby żaden z Ministrów, Senatorów, i Wielmożnych Obywatelów pod żadnym pozorem nie ważył się roz-

rozpisy-

pisywać do swoich Przyjaciół (wedle używalnego do tąd zwyczajem) na forsowanie Seymików i przekupywanie zdań Szlacheckich, pod wywołaniem z Kraiu, & *Confiscatione bonorum*.

Prawdziwie (Nayiaśn: STANY) Obywatelom do trwogi, a Obcym do śmiechu daliśmy z siebie pobudki. Obywatelom nakazujemy Seymiki, i iuż iakbyśmy się zgodnie zadecydowali, uprzędzamy Naród przez naygorliwsze Impulsy do Sukcessyi Trónu, a tym samym zdaliśmy się niepoznać, że to tylo Ceremonialnie do Jednomysłności zapraszamy, cośmy uczynić gotowi. Podaliśmy iak Czacko Dziecięciu, gdyby się na pierwszy obiekt rzuconey Imaginacyi, z podchlebnego obrazu opinii, zwróciwszy, pochwyciło się do ognia, odrzucając od siebie wszystkie ponęty pierwszych naysfodszych obrazów szczęścia Ludzkiego na pochwyt i spaszę Zarłocznym Czatownikom Naszym.

Podaliśmy w Uniwersale pamiętny Narodowi słodkim przeszłym Panowaniem Dom Saski, o którym niewiemy iczeliby mogli przyiac gdybyśmy mu i dobrowolnie ofiarować Trón życzyli, gdy mu starać się i inspirować do Korony Polskiej Traktatowe z Dworem Austryackim, i Berlińskim warunki są na zawadzie.

Lepiej więc iuż wytknąć, i otworzycie Narodowi opowiedzieć, kogo z Pretendentów pod zasłoną (dla siebie tylo do tąd wiadomo) Kryjemy, i w Sercach Naszych, skrytemi Intrygami przeznaczylimy; niech Narod wie o nich, niech się w nich przeziera, swoje pożytki i szczęście układa.

Ala Nayiaśn: Panie, widzę Ciebie nadto obojętnym. Narod Nayiaśniejszy Panie Ciebie Paktami Konwentami zobowiązał, że nie miałeś za czasu Panowania Twoiego o Następcy po Sobie Narodowi nie tylo chcieć wzmieniać, promować, ale co większa i niedopuszczać.

Ale coż to iest, że czegośmy się pod ów czas przy układaniu Paktów Konwentów lękali iak strasydła, Dziś to w Naymilszą przeobraziło się miniaturę. To iuż owi wszyscy Pakta Konwenta przepisujący, tak byli ciemni, niebaczni, iż co rozumieli bydź dla siebie pożytecznym Lekarstwem; Truciźnę sobie zapisywali. A teraz to Narod Nasz stał się Nayoświeciszszym, w wybór Ludzi urosły, co wszystko dojrzałe wraz obiał, poznał, przewidział, i niemylnie przeniknął, szkodliwości Elekcyi, a Szczęśliwości Sukcessyi,

Brawdzi,

Prawdziwie nie poznaę, co to zagwałtowna gorączka
pragnienia Trónu (iaki ieszcze kiedyś nastąpi,) Nas teraz pie-
cze, pali: zkąd ta lęklivość Interregni! że niemożemy pozwo-
lić czasu do dania deliberacyi) niedość nigdy nadto ciągłej dla
całego Narodu Obywatelów.

Krola Jmci, widzimy (dzięki Bogu) zdrowego, nie-
przestarzałego. A choc już dobrze nauczyliśmy Go przełykać,
i nayniestrawnieysze przekąski, obiecujemy; iednak ieszcze so-
bie błogosławić, w Naydłuższym Jego życiu, bez przeznacze-
nia wraz Mu Następcy któryby Dniom Jego zlorzeczył, a w
niecierpliwym naczekiwaniu Obięcia po Nim Korony Polskiej
może też: *Czego dla obrzydliwosci występku nie domawiam. Co*
Nas więc do tego tak gwałtownie napędza, żebyśmy tey ma-
teryi, niemogli wstrzymać do przyszłego Seymu, a teraz za-
cożby i wraz niewydać Uniwersały, iżby Obywatele Narodu ca-
łego *Juvante Deo* swoje umysły przysposabiali, iak na Seymi-
kach następnych Poselskich decydować się maią.

O Uniwersał przeto takowy z mieysca moiego od Prze-
świetnych STANOW dopraszam się, a na żaden inny niepozwołę-

XVIII. 2. 569.

XVIII 2. 569